

Tady je Matěj Skalický a tohle je Vinohradská 12.

Vlekař, lovec, kancler, vratislav minář, stejně jako Miloš Zeman i on končí na Pražském hradě, jaká politická kultura spolusním odchází a co byl jeho největší hřích.

Vytulujeme s Erikem Taberim, šef redaktorem týdeníku RESPECT. Dnes je středa 8. března.

Dobrý den, vítejte ve Vinohradské 12.

Dobrý den.

Co říkáte na tu správu, že hradní kancler vratislav minář podá tresní oznámení kvůli podezření zmajetkové a hospodářské tresné činnosti?

Já to nechci vůbec zlehčovat tady, ale chápu správně, že v té věci jde mimo jiné o vypitý sklad alkoholu v lánech?

Tak zdá se, mě to přijde také úsměvné, bych spíš samozřejmě smutné, protože já myslím, že ten dokresluje to, co jsme zažívali těch 10 let s tímto vedením pražského hradu.

Nevysím jen prezidenta, ale i s kým úřadem, protože těchle těch podobných přehmatů problémů tam byla cářada.

Přijde mi to zároveň, že to je takový jako pokus, spíš bůjto zahlazovat stopy a nebo zbuzovat do jem, že a spoj na konci se starej o to, co se tam dělo z penězi,

ale tam je třeba připomínat, že tady máme i verdicty pravomocné o tom, že vlastně tam probíhla docela velká rozkrádačka a pražského hradu to vůbec nevadilo.

Tam spíš takový, jak někdy se ty dějiny hrají, je vtipné, že když Miloš Zeman byl zvolen poprvé před sedev ČSSD, tak je žaloval majitel strilnicé v Hradci Králové, kde se to konal ten siest, protože nezaplatili za útratu.

Teď je vlastně končí s tím, že opět se neplatil za útratu. Takže mě to přijde celkem symbolické a pro Miloši Zemaná ty, kteří ho obklupují, tako je typické.

Přiš něktyří novináři nebo komentátoři zminují, že tím, který chcem minář odklonit pozornost od těch svých vlastních, v mnoha ohledech velmi závažných kaus, tak podezíral byste i vy ho z toho?

Určitě, protože my jsme to byli světky vlastně několikrát v minulosti a i ten fakt, že je to v uhozovkách taková dle drobnost a ta drobnost to myslím ve srovnání s kým, co se jinak na pražském hradě odehrávalo.

Myslím, že to je taková ta sná ukázat na poslední vteřinu, jaký je přísněj šef, trochu mi to připomíná cennu ze skrivánku na nějti, jak tam ten funkcionář spríde pomoc těm dělníkům a čapné jeden ten pzací stroj a hodího do šrotu a útre si ruce jako, že ty si zapracovala, kde zase pryč, tak myslím, že to je podobný případ.

Když jste předesílal, že to nějakým způsobem symbolizuje to končící desetiletí nejenom miloše Zemanále celého toho jeho týmu na pražském hradě, tak pražský hrad opouští právě kromě Zemana i těho nejbližší spolupracovníci.

Včetně kánsléře Vratisláva Mináře, jaký kánslér hrad tedy opouští?

Myslím, že bez zesporu nejhorší kánslér, kterého jsme měli po roce 89 a to z toho důvodu, že tam bylo nejvíc kaus, jak jsem říkala dokonce některé i pravomocně odsouzené.

Byl to člověk, který jednal, řekněme agresivně, povýšeně vůči veřejnosti, je to člověk, který pojímal ty možnosti, které ten úřad nabízel jako svého druhu pro sebe nějaké bylepšení života.

Ať už to, že si tam prostě v té oboře chodil zastřídilet, myslím kým zvěř tedy nebo, že si nechal salutovat vojenskou hradní stráží, což mu neprislušilo a tak dále.

Prostě naní se úplně krásně, hodí ten termín moci pán člověk, který nedokázal sloužit veřejnosti tak, aby měl pod kontrolou plastní ego.

Je to samozřejmě smutné, protože ten úřad by měl být řekněme tím nejlepším, co je v České republice, a to mimo jiné, protože úřad prezidenta je jedinečný tím, že je to vlastně jediná taková instituce u nás, kterou tvoří jeden člověk.

Je to ten nejvyšší ustavní činnitel, takže tam by člověk čekal, že tam budou pro něj pracovat tě nejlepší z nejlepších a nejnaopak.

Lovec minář to je případ, který by tahli se znam z právy.

Hradní kanclář Vratislav Minář má nový problém, musí vysvětlovat, za jakých okolností v Lánské oboře ulovil 11 kusů trofejní zvěře, tedy dělený, daniky, mufflony a siky.

Podle nejvyššího kontrolního úřadu byly jeho lovy v rozporu z tehdejšími pravidli.

Kromě toho, že strílel sám vedoucí kancláře Prezidenta Republiky, tak on i zval některé lidi, aby si zastříleli v té Lánské oboře.

Ale to není asi jediná byzarní událo spojovaná s Vratislavem minářem za poslední dobu.

Já připomenu ještě jednu věc, která mě osobně pobavila to, čiž to, jak si nechal vozit do osvětíman tam, kde má ten skéhá reál, stromky a partystan.

A přidevám normálně, že vám to vozí přímo lidi zhradu?

Tam jsou na tom zajímavé dvě věci. Vždycky jsou zajímavé dvě věci. První je, že někdo takhle zneužívá ty pravomoci, ty možnosti,

dělá se defakto s nadzaskou, jsou kromě party u korunovační klenotů. A pak je ta druhá stránka věci, na kolik se to snaží skrývat nebo neskrývat.

A tam je vidět, jak on si byl jistý tím, že ho Miloš Zeman vždycky pokryje.

Takže defakto oni nemuseli ani nějak tutlat přijíliš to, že se takové přehmaty dělají a je to znovu o to větší ostuda,

protože když se to potom sečte a uděláte si ten průřes, tak si najnou prou misíte, že tam spíš byla nějaká galerka,

než státní úřednicy. Tam třeba i to střílení v té oboře. Miloš Zeman k tomu řekl, že minář je myslivec a že rád chodí střílet.

Já nejsem papaláš, já jako lidi, kteří elový zvěř s nějakých prestižních důvodů příliš nechápu.

Na druhé strane pan kancler je dlouholetý myslivec, tak mu to nadalo a propadl pokušení.

Tak i kdyby, tak přeci všichni víme, že kromě naší běžné práci je něco, co je tam nad ním, něco, každý dní reprezentujeme, budou to firmove, které pracujeme, nebo instituci, medium, cokoliv, to znamená nějakým způsobem ho reprezentujeme. A tady je zajímavé, jak on vůbec neměl potřebu, jakoby strážit tu velikost toho úřadu, neponižovat ho a v tom myslím, že je dímečný a že to ukazuje ten stav,

který tam panoval a myslím si, že to hodně určila, nebo definovala tam milost pro Pana Baláka za tu rozkrádačku, která vlánej probíjala.

No, považujete zrovna kauzu Pana Baláka a to o milostnění potom, protože on byl právomocně odcúzen kúli ovlivňování

veřejných zakázek v Lánské oboře, miloč Zemanho pak o milostní, považujete tohle to za Zemanovinu nebo Minářovinu?

Ono se to na tomhle připají úplně dokonale a teda strašidelně zároveň propojuje, protože i my v respektu

jsme zjistěli, že vlastně ve chvíli, kdy se začal vyšetřovat ten případ toho zvýhodnění konkrétních fěrem

a rozdělování si podílu nebo jakých peněz na tom, takže když se tím začila zabývat policie,

pak státní zástupci a mělo to jít k soudům a tak dále, tak se ukázalo, že v Ratislav Minář se snažil zasahovat do toho průběhu vyšetřování tak, aby se to dál nedostalo.

Ke kauze se v té době vyjadřoval i tehdejší ministr spravedlnosti Robert Pelikán zhnutí ano.

Většinou to funguje tak, že když už někdo vlastně vás s tím len s tím atakuje, tak se omezi na to, že vám takhle něco předá, vymůřekujte, že se na to teda nějaká podíváte a tím to skončí.

Ale tady to tedy bylo takové roztivuporné.

Těli napadat použité od poslechy a tak dále, protože mu bylo jasné, že to ukáže, jak to funguje na Pražském Hradě.

Naštěžký před jenom Česká policie i justice jsou drtíve většině nezávislé instituce, takže tomu nátlaku odlali a došlo to nejen tedy k soudu, ale dokonce k pravomocnému verdictu, který potvrdil, že tam neklá činnost probíhala. A to, že tomu prezident dál tu milost, to je úplně stvrzení toho,

tohle je naše parta, takhle my tady fungujeme a my kryjeme jeden druhého.

Je to na bázi mafia, jak my lejenou jste v té rodině, tak se ostatní o vás postarají.

A já myslím, že to je hodně smutná správa pro Českou společnost, že se tu mohlo něco takové odehrávat

a navíc opakuju, že to pokrýval prezident Republiky.

Z toho, co říkáte, mi vychází, že minář se skutečně cítil neohrožený.

A možná ilustrativní případ toho, jak moc se cítil neohrožený,

bylo, když někdy tuším v roce 2021 obolával soudce tehdy kvůli volebnímu zákonu, jestli si nepletu.

No, tam tego aktivita byla u výce do zákonu, i třeba u služebního zákona.

Tam je třeba připomenout, že on vás se kontaktoval dokonci i ústavní soudce.

To už by teda přijde jako, kde to žijem, protože když se vám propojuje politika,

s justycí a se spravedností, tak se posováte do režimu, které by jsme asi nemě nazývat demokratické.

Naštěstí my se je nazývat můžeme, protože ty instituce hodolali, postupovali, jak měli,

to znamená, třeba, jaký soudci to nahlašovali svým nadřízeným,

nebo i jiné služby, třeba v rámci policie, a pak se to poležel rozkryty novinářům,

a dostalo se to na veřinnost. To znamená, všechny ty pojistky naštěstí zafungovali,

nicméně z toho Pražského hradu ta snaha ovlivnit rozhodování justice, prostě proběhla.

A pro mě vlastně asi všechny tedy ty kroky, které se týkají té spravednosti a právě té milosti a tak dále

jsou nejhorší. Tam najnou vyděláte z té společnosti dvě kategorie.

Jedna, která má smůlu, že nepatří do rodiny na hradě, a pak těří tam jsou,

a který můžou cokoliv soubestřestní, prostě měnář nemá prověrku, může zůstat.

Martin nejedlí, vůbec netušíme, co na tom hradě měl dělat, ale má tam svojí kancelář,

má diplomatický pas a tak dále. To znamená, že my jsme tady deset let,

kdyli soukrome podnikání a kriminální činnost na Pražském hradě.

Když jste zmínil pana nejedlého, říkám si, občas mluví, o jakém si hradním trojlístku.

A teď, buď do něj zapadá minář nejedlí a pannovák, Jan Novák,

šef z Pražského hradu, nynější, a nebo mluvčí panovčáček, hryovčáček.

Tak za vás jsou ti tři nejbližší, nejdulžitější spolupracovníci,

miloše zemra, kteří odkází z hradu jací.

Já myslím, že asi všichni nějakým způsobem se významně podílili na tom,

že to tam mohlo vypadat, jak to vypadalo, dokonce by jsme mohli přidat ještě další.

Ale řekněme, proto ve hřejnost i proto, co se tedy odehrával,

jsou asi nejdoužitější ty nejviditelnější.

To znamená panovčáček, nejedlí, minář, každý něčím jiným panovčáček, kýmže urážel, kogo mohl.

Náš právě tím, že tam vás je provozoval činnost, která byla minimálně pokrývala jako kriminální aktivitu a panejdlí, který rozvíjal své podnikatelské a pro různé zájmy.

Ten, kdo se naváží do zdravotního stavu pana prezidenta, je prostě idiot.

Můžete měřit, když se zapatil za ty pracu zlušný.

Prosím, prosím.

Pawek, když jste zpravstavé v punktu 30.

Ano, dneska mám dovolenou.

Dneska mám dovolenou.

Farofenič, Farofenič je dlbeček.

Já nedělám, že se bá dílka, v žádném případě učiní se bá díle.

Panejdlí, co jste 10 dělal v rozku?

Prosím, prosím, prosím.

Všechno z odpovědzenou.

No, není právě, tak se na to tam.

Panejdlí.

Prostě.

Tam je třeba připomenout, oni jsou to drobnosti, nebo zdánlivé drobnosti, ale je to prostě kolik rok, rokapů, spátky, kdy je normálně se fotil s kim, že má na obalu telefonu fotografii Vladimira Putina.

A už té době bylo jasné, kdo je Vladimír Putin.

A jenom ten vývoj dál stvrdil, jak odpukdivá nebezpečná osoba, to je.

A prostě nejbližší spolupracovník prezidenta

ho nosil nakrytu svého telefonu.

A samozřejmě jsou tam ještě hoříčiny,

přímo prezidenta, který prostě bagatalizoval

útok ve vrbě ticích několikrát zastával vlastně pro ruský postoj.

Utočil nábyz, která byla jedna z nejsignějších institucí, která nás chránila před tím ruským vlivem.

Tady a tak dále.

Jsou to čučkaři, protože tam, kde mají najít teroristu a on opravdu egzistoval, tam nikogo nanejdou.

Vymýšlejí si špiony a já bych s úcou sklonil.

Nicméně, jako by ta komplexnost právě tady té čtvřice,

když do toho zahradím i miloše zemana, to byla destruktivní.

A jenom bych tady ještě připode.

Jednu věc, která myslím, že by jsme si z toho měli vzít něco do budoucna.

Bezměme si, jak je pozor hodné, že za těch 10 let se de facto nenašel jediný politik,

který by tomu dokázal nějak výrazně čelit a měl ochotu jít do nějakého jasnějšího střetu

ať už prezidentem nebo s tím okolím.

Když už se to stalo, tak to bylo většinou jako v jaké si sebe obraně.

Ale nikdy ta nebyla snaha na ten systém nastavit prostě čitelně jic a ukázat tak trochu kdo je doma pánem.

A když už to také přišlo, tak pak ze strany hradu třeba přišlo ponížení.

Teď mluvím o té události, která se odehrála mezi třeba milošem zemanema, tehdyž jim premiérem Bohuslavem sobotkou, takové to známe, poslední zhasne.

Ale naparám nějště jedna věc a musím se na to samozřejmě zeptat z té druhé strany, než bych chtěl to kovarte, to tedy hradní, které jsme tady uvedli nějakým způsobem hájit, ale přeci jenom není to jejich práce být tou obranářskou zdí před tím prezidentem.

Republiky nedá s to brát a spolně nějakým způsobem s přihlenu tím k tomu to?

Určitě jenom myslím, že ta obrana má směřovat k zapravé v první řadě instituci.

To znamená, oni mají hájit institut prezidenta a ne být jako nápomocní,

k čemukolik se se tam odehrává, protože přeci jenom je to pořád město, která má sloužit veřejnosti.

Já si zároveň myslím, že i když sloužitě tomu prezidentové nebo prezidence, to je jedno,

a ti tady nebo jinde, tak všechno může mít nějakou štábní kulturu,

podobu, která bude vypadat nějaká dekvátně, prostě mluvčí si nemůže dovolit,

nikdy to, co dělal Jiri Ovčáček, ty urážky, to filozofování nad politiky.

On utočil několikrát dokonce na státníky z jiný zemí a tak dále, a tak dále.

A u těch ostatních tam už jsem mluvil. A to si myslím, že prostě jim nepřisluší,

a ano dá se lehce strhnout, když jste vede miloš zemanak takové dle močování,

ale přeci jenom si myslím, že tam má být nějaká stopka, která tam tady rozhodně nebyla.

Přijde vám, že ta nejviditelnější, nejbližší postava totiž Vratislav Minář,

kterého si tehdy Milož Zeman vytáhl ze strny pravopčanů zemanovci,

nahrat, že si ten pražský hrad nějakým způsobem privatizoval, dá se to takto nazvat.

Narážím třeba na to, co tehdy odhalili tuším reportéři České televize,

kdy v roce 2015, jak pořádal ty zájezdy, taky s Osvětíman naprašský hrad

a ukazoval třeba reprezentační prostory hradu, které normálně nejsou vůbec veřejnosti k vidění?

Já myslím, že to tak je, ale se bych odlišel. Já myslím, že nemusí být úplně špatně

nebo problém, že když někde pracujete a máte nějaké výsadní postavení,

když a pozvete klyně rodinu nebo blízké a ukážete im místo, kde pracujete a v tu chvíli,

když se na hradě, tak prostě je to exkluzivnější, ale myslím, že by to nevadělo.

Vždycky jde o nějaký poměr těch činů a toho, jak to děláte.

Ve chvíli, kdyby pozval své sousedy s obce a ukázali jim pražský hrad,

tak musím si říct, že by to vlastně přišlo sympatické, to znamená,

že i rošiřujete nějakou znalost, cítíte vztah k svým sousedům.

Ale když to mu potom přidáte právě to střílení v té oboře,

když to mu přidáte ty klenoty, když to mu přidáte,

že si nechal vozit to různé vybavení a využíval ten stán a tu arroganti, jednání a tak dále,

tak ne, už to není, řekněme, nějaké sympatické, lidské gesto,

ale je to systém, na který podle mě úplně 100% patří ten termín,

ten termín, te privatizace, tohle je prostě moje teď a já si s kým budu dělat, co chci.

Já jsem hodně zastánce toho, aby jsme co nejvíc pěstovali si uvědomění si jako ckění těch institucí,

že ona je v tu chvíli pouze propučená, ten, kdo tam je, tak není vyvolený,

není to člověk nad ostatními.

Na opak on by měl být úplně nejvíc příkladem atský tu instituci.

To tady vůbec nezafungoval.

Myslím si, že vždycky jde pouze o lidi a nebo tomu nahrává, nejenom ten hrad jako takový, ale třeba možná i nějaká neprůhledná struktura té kanceláře prezidenta Republiky, že my nemáme jak to kontrolovat, vlastně jako veřejnost.

Ano, to je dobrá, ale zároveň těžká otázka, protože samozřejmě každá instituce musí mít nějaký prvek soukromý, protože jinak nejdou dělat, jak vás je rozhodnutí a příprava a tak dále.

Já tady u toho hradu vidím větší problém v tom, že tam se lhávala vlastně ta politická kontrola.

To znamená, že by ten parlament nebo vláda dával nějaký jasný najevo, že to, co se děje na hradě, je špatně.

Tam vidím ten problém a teď do budoucna bude zajímavé sledovat co nový prezident a jeho tým a myslím, že ve chvíli uvidíme, že se třeba některé problémy v nějaké podobě opakují, tak už bych z toho vyvozoval třeba, že potřebujeme nějakou jasnější kontrolu, rychlejší kontrolu toho dění.

Zároveň úzměny jakýkoliv pravidel je být opatrný, aby jsme v chvíli získáme, že něco nefunguje nebo někdo se choval nějak příšerně, tak aby jsme hned neměnili pravidla, protože to z toho může vyplnout nějaký jiný problém, který třeba sníží potom nezávislo z toho prezidenta nebo právě nějaké soukromí, které potřebuje pro to rozhodování.

Problem miloše Zemana byl, že jak do vnitřního toho úřadu, tak i do svých pravomocí šel úplně za tu hranu.

A já si nejsem jist, že ten měří jakákoliv instituce, která stojí vlastně na jednom člověku, je schopna tomu udolávat ve chvíli, kdy tam je člověk, který vůbec ta pravidla necítí.

Jako co potom uděláte, zamknete prezidenta na záchodě a nepustíte ho dokud se neomluví, nebo tam prostě to už najenou ste v kategorii, kde moc ty kroky nejdou

a musí se zbírat vlastně potom ten veřejný tlak, politický, mediální a ze strany veřejnosti.

Pojďme to schrnout udělat zatím vším tečku.

Odchod mináře a spol z Pražského hradu, co to znamená pro politickou kulturu v zemi, která po 10 let čelila tomu, co se na tom hradě děje.

Obrovskou úlevu, ale zároveň si myslím, že i právě trochu ponížení,

protože to vědomí, že jim to těch 10 let jako by procházalo bez větších problémů,

ukazuje, že věředně v nějaký aspektech nejsme dostatečně silná společnost, aby jsme tomu uměli čelit.

Taku vidíme, jestli posílíme do budouc tam moc díky Erik Tabery.

Děkuju následanou.

Tohle už je všechno z Vinohradské 12.

z pravodejského podkástu Českého rozhlasu.

Dnes se šéf redaktorem respektu Erikem Taberym

o konci hradního kanceláře Vratislava Mináře

a obecně o politické kultúře na Pražském hradě.

Přidám ještě jednu zprávu na závěr,

kteřá do jisté míry jsou vysíjí z tématy,

kteřých jsme se dnes s Erikem Taberym dotkli,

konkrétně s Lámskou oborou.

Prezident Milož Zeman totiž oznámil před poslední den ve funkci,

že prominul zbytek trestu firmě

Energie Stavební a Báňská.

Českému rozhlasu to potvrdil mediální zástupce společnosti.

Tato firma byla odsouzena v kauze dvouset milionové veřejné zakázky

na zajštění a odvodnění svahů v Lámské oboře.

Baslyše nouzí 3.